

't Herenhoentien

BESTE KIENDER!

Wi'j hopen dat jim een hiele mooie veurjaorsvekaansie had hebben! Wi'j in elk geval wel! En now hebben

we al weer zin an de paoskedaegen. Jim dan? Wi'j (Saskia en Sietske) hebben weer verschrikkelijk oons best daon om een fleurig paoskedaegenherenhoentien - tsjonge, wat een lang woord - veur jim te maeken. Behalven op disse bladziede staot daorom op de aachterkaante nóg een aorig paoskedaegenspullegien en ok de drie inlegvellen hebben d'r mit te maeken. Moej' mar es kieken!

Et verhael over Piepmoes het ok van alles te maeken mit et veurjaor. Juf of meester moet et mar gauw een keertien veurlezen! En de wat ooldere kiender kun et misschien zels al wel lezen!

Hiernaost zien jim een klein paoskedaegenpuzeltien. In de tekening bin allegere eigies verstoppt. D'r bin van de meersten twee geliekesen, mar d'r bin ok drieje daor mar iene van tekend is. Kun jim die drieje vienen? Veul plezier en óp naor een lekker lange, mooie en warme zommer!

't Herenhoentien is veural bedoeld veur groep 1, 2, 3 en 4 van et basisonderwies in de Stellingwarven en verschient vier keer in et jaor. Et wodt bedocht, saemensteld en klaormaekt deur Saskia Douma en Sietske Bloemhoff, in opdracht van de Intergemientelike Begeleidingsgroep in Oost- en West-Stellingwarf.

PIEPMOES EN DE ROODBOSSIES

(Een veurleesverhael van Sietske Bloemhoff)

Op een middag in et veurjaor stapt Piepmoes zien kesteel uut. Morgens het et de hiel tied regend en is Piepmoes mar in huus bleven. Hi'j kon doe mooi even wat klussies doen. Hi'j ruumt in disse tied van et jaor altied zien kelder goed op. Daor beweert hi'j ja zien ekkelties, beukeneuties, beigies en zo om de winter mit deur te kommen. Doe hi'j klaor was en onder de middag zat te eten, bedocht Piepmoes dat hi'j middags wel graeg naor buten wol. En gelokkig, et zag d'r naor uut dat de meerste regen now wel valen was. En as Piepmoes zien tunegien uut is, begint et zunnegien net een betien waeterig deur de bomen te schienen.

'Et zal ok wel es tied wodden', mompelt Piepmoes in himzels. 'Tsjongejonge, wat hebben we een waeter had, de laeste tied. Ik gao eerst mar es even naor de molle toe. Mar es kieken as hi'j de boel nog wat dreuge holen het. In oonze ondergroonse gang ston laestdaegs ok al waeter.'

Gelokkig vaalt et mit. Et huus van de molle is aorig dreuge bleven. As de molle Piepmoes ankommen zicht, is hi'j best op et schik.

'Zuwwe een aende kuieren, Piepmoes?' vragt hi'j. 'We hebben lang genoeg binnen zitten moeten. Zuwwe es bi'j de kikkerd kieken? Misschien is hi'j ok haost uut de modderlaoge van zien sloot.'

Jim moe'n weten dat kikkerds in de winter diepe in de modderlaoge van een sloot kroepen om daor te overwinteren. Piepmoes wil ok wel naor de kikkerd. Et is ja al een hiele tied leden dat ze mit de kikkerd praot hebben.

Daor stappen de beide kammeraoden henne. Eerst een aentien deur de bos, en dan de lanen in. De zonne schient now volop, en boven et laand dukelen de kiewieten henne-weer. Now en dan heuren ze een gritte (grutto) of een lurkien (leeuwerik). Wat klinkt dat toch mooi, al die voegelgeluden. As ze al een hiel aende et laand op binnen, heuren Piepmoes en de molle inienend nóg een geluud. Gien voegelgeluud, mar meer een brommend geluud. Dan zien ze waor et weg komt. In de veerte ridt een trekker op et laand.

'We moe'n wel uutzien, dat die niet over oons henne ridt, Piepmoes', zegt de molle.

'Da's waor,' gniest de moes, 'as dat gebeurt, bin we zo plat as een dubbeltien.'

Mar ze kieken vanzels wel uut. As ze bi'j de sloot binnen daor de kikkerd woont, ridt de trekker krek bi'j heur langes en stopt een aentien veerder. Et is de trekker van de boerderi'je daor Klaos de Kaeter en Miép, et vrundinnegien van Klaos, wonen. De boer stapt van de trekker en gaot bi'j de draoden van et laand langes om te kieken as die nog wel goed zitten. Douk kommen de koenen ja weer in et laand, en die moe'n d'r niet uitbreken kunnen. As de boer een aentien bi'j de trekker weg is, besluten Piepmoes en de molle om de trekker es wat beter te bekieken. Inienend heuren ze hiel zaacht gepiep.

'Wat is dat veur gepiep, Piepmoes', vragt de molle an zien buurman.

'Ik weet et niet', antwoordt die. 'Mar zoe'n geluud maekt de kikkerd niet. Een kikkerd kwaekt, en dit is hiel wat aandere. Mar stille es even, dan heuren we et misschien wel weer.'

De beide kammeraoden holen de koezen een posien stief op mekeer. En ja heur, daor hej' et weer. Hiel zachies klinkt et ... piep ... piep ... tsjiep ... tsjiep... Piepmoes en de molle kieken mekeer an, nicken es even, en kroepen dan hiel veurzichtig op et geluud of. Et komt bi'j de trekker weg.

As ze haost onder de trekker zitten, en de molle toevallig naor bovenen kikt, snapt hi'j alles in ienkeer. Hi'j stot Piepmoes hiel zachies an, en wiest omhogens. Onder de kappe die over de moter van de trekker zit, zit een hiel klein nussien. Een voegelnussien. En uut dat voegelnussien stikken vuuf hiele kleine snaevelties. En al die vuuf snaevelties sjilpen hiel zachies.

'Hedenhitskes nog an toe,' schrikt Piepmoes, 'daor zit verempeld een voegelnussien. Een voegel-

Wat loopt d'r niet
in disse tekening?

nussien mit vuuf kleine roodbossies d'r in. Hoe kan dat now toch...'

Piepmoes kikt de molle an.

'Hier begriep ik ok hielendal niks van', zegt de molle. 'Vuuf van die kleine voegelties in een trekker... En hielendal alliend, want ik zie nargens de heit of de mem, ieje dan Piepmoes?'

Hoe de beide kammeraoden ok om heur henne kieken, ze zien de oolden van de voegelties niet.

'Lao'we ze dat aandere mar es vraogen, molle', zegt Piepmoes dan.

Ze klimmen mit 'n beidend naor et nussien en roepen hiel veurzichtig: 'Hallo, voegelties. Niet schrikken, heur. Mar hoe kommen jim daor, en waar kommen jim weg?'

Et getsjilp hooit inienend op en dan kikt ien van de voegelties mit een schuin kraalogien naor beneden. Hi'j kikt eerst wel een betien bange. 'Wie bin jim', sjilpt hi'j dan mit een hiel fien stemmegien. 'Wi'j meugen zomar niet mit iederiene praoten van oons heit en mem.'

'Daor hebben jim heit en mem groot geliek an,' vint Piepmoes. 'Mar veur oons hoeven jim echt niet bange te wezen. Wi'j bin Piepmoes en de molle. Mar waar bin jim heit en mem aenlik?'

'Bi'j de boerderi'je', piept et voegeltien. Hi'j is now niet meer bange, want zien heit en mem hebben wel es over Piepmoes verteld. Een bruur van zien heit is iene van Piepmoes zien kammeraoden. Et voegeltien vertelt veerder: 'Mem en Heit bin bi'j de boerderi'je en waachten tot wi'j weer weeromme kommen. En dan hebben ze lekker eten veur oons, want wi'j hebben knap honger nao zoe'n aende rieden. Op et ogenblik hebben we ommeraek dust, mar we moe'n mar even op de kikkerd waachten. Hi'j brengt oons zo een betien waeter, zie.'

'Now, wat is dat toch aorig van de kikkerd', vint de molle. 'Wi'j zollen krek naor him toe, mar dan zien we him hier zo wel bi'j jim.'

'Mar waarom hebben jim heit en mem jim nussien toch in een trekker maekt', vragt Piepmoes. 'Dat is toch levensgeveerlik. D'r kan van alles gebeuren.'

'Ja, dat liekt misschien wel zo,' zegt et voegeltien, 'mar et nussien zit goed vaaste, heur. En dit is vule veiliger, as waar ze et eerst maeken zollen. Want doe zat et in een struke bi'j de boerderi'je. En daor zatten de hieltied een peer katten, die oons heit en mem pakken wollen. En die konnen de hieltied wel hadde votvliegen, mar kleine voegelties kun eerst niet vliegen. Dus doe hebben Mem en Heit et nust ofbreuken, en et in de trekker weer opni'j bouwde. De trekker wodde doe ok hielendal niet bruukt. Mar een peer daegen leden stapte de boer d'r inienend op en ree zomar vot. Mem en Heit bin heur doe vanzels een aep schrokken, dat snappen jim wel. Ze deden niks as om de trekker henne weer vliegen en sjilpen. De boer kreeg et in de gaten, en keek wat d'r an de haand was. Doe zag hi'j et nussien mit oons en beloofde Mem en Heit dat hi'j goed veurzichtig rieden zol en de trekker op tied weer bi'j huus hennezetten zol. En dat dot hi'j ok. En dan sluit hi'j mitien de katten op, zodat die niet vervelend wezen kunnen. Die blaazen dan, en gaon tekeer! Mar Mem en Heit kun oons dan temeensen rustig voeren. Mar we zullen wel niet zo laank meer in et nust zitten,' gaot et voegeltien veerder, 'Mem en Heit daenken dat we al gauw vliegen kunnen. En dat liekt oons hatstikke mooi toe.'

Piepmoes en de molle nikken. Ze begriepen now hoe et zit.

‘Altied weer die vervelende Klaos en Miep’, foetert de molle ‘Wat bin et toch een peer poedzakken. Mar gelukkig het de boer ze aorig deur.’

‘Waor gaon jim douk henne, as jim vliegen kunnen’, vragt Piepmoes dan. ‘Ik zol mar niet bi’j de boerderi’je van Klaos en Miep blieven. Dat gaot jim een keer verkeerd of.’

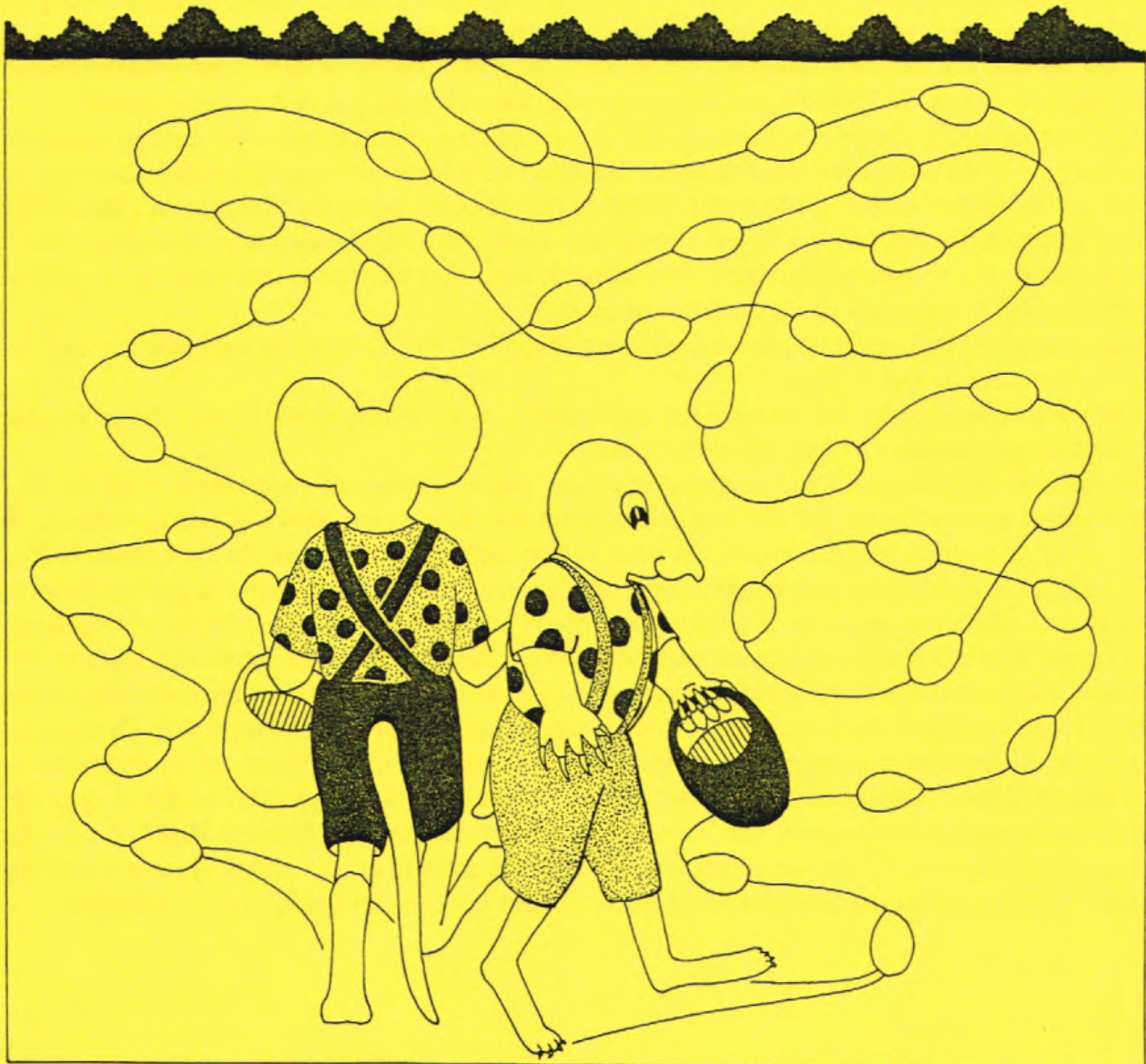
‘Mar dat doen we ok niet’, zegt et roodbossien. ‘Wi’j gaon douk naor jow bos, Piepmoes. Onze omke zegt dat daor plak zat is, en et liekt oons hatstikke gezellig.’

Intied is de kikkerd d’r ok bi’j kommen. In een rond blattien het hi’j wat waeter veur de voegelties. Die drinken allegere tot ze genoeg had hebben. Mit mekeer zitten de voegelties, Piepmoes, de molle en de kikkerd nog een hiel schoffien te praoten. Et is hatstikke gezellig onder de trekker.

As ze zien dat de boer d’r weer ankomt, praoten ze of, dat ze over veertien daegen mekere weer treffen zullen, mar dan op et eupen plak in de bos. De kikkerd wil ok wel es weer een verzettien naor de lange winter in de blubber van de sloot.

Piepmoes en de molle beloven dat ze veur die tied es rondkieken zullen in de bos. Ze zullen zien as ze veur alle vuuf roodbossies een mooi plakkien vienen kunnen. Een mooi plakkien dat niet te vienen is veur katten zoas Klaos en Miep!

As Piepmoes en de molle weer weeromme naor de bos lopen, zuken ze onderwegens naor paoske-eier. Wie van de beide buren vint d’r et meerste?

E I E R R E K K I E N

Zo zetten jim et eierrekien in mekeer.

Zoe'n eierrekien is netuurlik hatstikke aorig om mit mekeer te maeken en staot butendat ok nog hiel gezellig zo mit de Paosken! Lao'we mitien mar an de slag gaon!

Hebben jim de kleurpotloden/viltstiften bi'j de haand? We gaon as eerste de plaeties mooi kleuren en dan knippen of prikken we alle onderdielen langs de dikke zwatte lijn uut. Plak vervolgens de twee dielen mit et snegien an dezelve kaante op mekeer.

Doe dat ok mit de twee aandere dielen. Maek dan een snegien in beide onderdielen op de angeven plakken, zodaj' ze in mekeer schoeven kunnen. Schoef dan van bovenen of et grote rontien en daornao de wat kleinere vorm op mekeer.

Gebruuk et rekkien veur de wat kleinere sukelao-eigies.

Laot de eigies niet te lange op et rekkien liggen, daor bin ze gewoon vuus te lekker veur!!!

